

ИЗ ДОКЛАДА НА САБРИ ПАША
ДО ВИСОКАТА ПОРТА ОТ 10/22.VII.1868 г.

Тия четници в сравнение с миналогодишните по тактиката си са съвсем различни – те са добре организирани. Към хората се отнасят религиозно и със себеотрицание. Например от срещнатите селяни и мохамедани до с. Караисен никого не са убили, нито пък набили. Само от колите, които срещнали по пътя си, 10 върнали обратно и заедно с техните стопани навлезли в Саръяр. Техният водител сливенецът Димитър отишъл в църквата и повикал стопанина на чифлика Емин ага. Държал, реч пред всички селяни, като им казал, че те идат да облагодетелствуват народа, че подире им идат много други, че след тях ще дойдат още няколко хиляди други и, показвайки им едно знаме, казал: "Това е знамето на независимостта. Всички вие се намирате под негова защита." Същият упрекнал българите, че като християни не спазвали неделя. За наказание ги осъдили да превозят техните багажи и самите тях със своите коли. Напуснали селото, след като взели от поменатия Емин ага 3 коня за пренасяне на вещи и муниции.

Установява се същевременно..., че водителят им се казва Димитър. Пушките им са система шишхане. Голяма част от тях носят еднакво облекло и шапки с особен знак отгоре. Всеки има по една военна чанта, по една матерка, ока и половина барут и по 120 патрона. Тяхното намерение било да издигнат знамето на публично място и като го осветят в църква, да образуват временно правителство след идването на другарите им из околността... Особено бие на очи фактът, че те винаги, когато са обкръжени, правят окопи, благодарение на които са успели да противостоят на толкова атаки.

Четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа. Чуждестранни документи, с.133-134.